

loven, saa forekommer det mig, at det vilde være saare afvigende, om man, foruden det kommende Mars Finantslov, samtidigt dermed vilde votere en Tillægslov til denne Finantslov. Jeg skjønner ikke engang rigtigt, at det har Hjemmel i Bestemmelsen om, paa hvad Maade saadanne Budgetlove skulle affattes. Jeg indrømmer meget gjerne, at der kan være al god Grund for Regjeringen til at tage denne Sag paa den Maade, som skeet er, men da det, som sagt, er muligt at optage Resultatet af denne Lov i Finantsloven, saa vilde det forekomme mig at være rigtigt, om man ikke lod denne Lov komme videre, men blev staaende her paa dette Trin; der vilde da ikke være Noget til Hinder for, at den høitærede Finantsminister, saavel her ved 3die Behandling af Finantsloven som i Lands-thinget ved denne Lovs Behandling, kunde stille de Ændringsforslag, hvortil han maatte finde sig opfordret, uagtet det vistnok vilde være det første Tilfælde, at der af Regjeringen vilde blive fastholdt Ændringsforslag til Finantsloven i det andet Thing; men Regjeringen vil jo have fuldkommen Frihed til. Sagen stiller sig for mig, som sagt, saaledes, at det vilde være det Hensigtsmæssigste at blive staaende paa dette Punkt; men der kan iøvrigt ikke være Noget til Hinder for, at denne Lov gaaer over til 3die Behandling.

Finantsministeren: Ja det maa jeg i ethvert Tilfælde paa det bestemteste fastholde; jeg seer heller ikke, hvorledes og ad hvilken Veje man nu skulde kunne standse Loven uden at forkaeste den. Men hvis den skulde optages i Finantsloven, saa vil der fra Ministeriet ikke kunne stilles Ændringsforslag dertil, thi ganske sikkert vil jeg ikke, hverken her eller i det andet Thing, falde paa at stille Ændringsforslag til Finantsloven i en Sag, der ikke er af mere indgribende Betydning end nærværende; vedbliver det derimod at være et særegent Lovforslag, saa har jeg istude at gjøre det; og dette er altsaa en Grund til, at jeg ønsker, at Loven holdes i den Form, hvori den af Regjeringen er forelagt.

Monrad: Men den ærede Finantsminister vil jo dog ogsaa kunne indsee, at paa den Maade kunde man ville Finantsloven fra

hinanden i forskjellige Stykker, hvoraf man kunde falde det ene den egentlige Finantslov, og de andre Stykker Tillægsbevillingslove, og saa have den samme Frihed, som den ærede Finantsminister fuldkommen rigtigt bemærkede, at der er med Hensyn til Tillægsbevillinger. Jeg for mit Vedkommende skal ikke have Noget imod, at Loven gaaer til 3die Behandling; thi jeg antager, at Regjeringen saa vil tage den tilbage, men jeg kan ved 3die Behandling ikke stemme for, at den gaaer videre i den Form, den har.

Finantsministeren: Den ærede Rigsdagsmand indseer vist meget vel, at der ikke fra min Side kan tilsigtes nogen saadan Udskykning af Finantsloven som den, der af ham synes at være befrygtet; thi nærværende Lovforslag skylder ikke mig sin Form; det er tidligere fremkommet i denne Skikkelse for Rigsdagen, og har da ikke vaakt noget Anstød. Det er jo ganske særlige Forhold, der her tales om, thi Coloniernes detaillerede Budget vilde jo paa ingen Maade kunne optages paa Finantsloven; det maa jo blot være et Resultat deraf, og siden maa det dog, for Coloniernes Vedkommende, fremkomme i en fra Finantsloven væsentlig afvigende Form, idet hele Detaillen maa medtages. Jeg kan derfor aldeles ikke indsee, at der nu pludseligt skulde være en særegen Grund, der var væsentlig til Hinder for, at Loven beholdt den Form, som den flere Gange tidligere har haft.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, om Loven skulde overgaae til 3die Behandling, hvilket vedtoges enstemmigt med 65 St.

Formanden: Saavel til selve Finantslovudkastet som til dette Udcast bedes Ændringsforslag indgivne i Bureauet inden Torsdag Middag.

Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne.

Dagsordenen for Mødet imorgen Kl. I er:

- 1) Krigsministeren forelægger: „Udkast til Lov om en extraordinair Pension for Generalen efter Oberst Friminger“.